

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.IV.35.616/2017/4.

A tanács tagjai: . Kalas Tibor a tanács elnöke, Dr. Dobó Viola előadó bíró, . Horváth Tamás bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Dr. Sipos Attila ügyvéd
(fél címe 3)

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: Dr. Birher Nándor Máté ügyvéd

A per tárgya: mezőgazdasági területek erdősítése iránti támogatás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 5.K.27.117/2016/13. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az 5.K.27.117/2016/13. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak felhívásra 70 000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperes 2004. október 14-én a Nemzeti Vidékfejlesztési Terv alapján az Európai Unió által társfinanszírozott mezőgazdasági területek erdősítéséhez nyújtott támogatás igénybevételének részletes szabályairól szóló 132/2004. (IX. 11.) FVM rendelet (a továbbiakban: Jogcímrendelet) alapján nyújtotta be mezőgazdasági területek erdősítése iránti kérelmét, melynek az elsőfokú hatóság 2004. december 28-án kelt határozatával helyt adott. A felperes összesen 19,88 ha kocsánytalan tölgyes erdő telepítésére és ápolására vállalt kötelezettséget, kérelmében az E. 53011, 012, 013 erdőrészekre, melyet E. 03A1, A2, és A3-ként tüntetett fel. Kiegészítő intézkedésként vállalta továbbá az erdőrészek körül tűzvédelmi pászta kialakítását is. Az elsőfokú hatóság a 2005. évre vonatkozóan benyújtott kifizetési kérelem alapján a felperes részére 11 442 940 Ft támogatási összeget állapított meg. Ezt követően a hatóság észlelte, hogy a támogatási határozat nem felelt a Jogcímrendelet 1. sz. mellékletének, mert figyelmen kívül hagyta, hogy az erdőtelepítésre szánt terület érzékeny természeti területnek minősül, ezért a támogatási határozatot visszavonta és új határozatban a 2005., 2007. és 2009. évekre nagyobb összegű támogatást állapított meg a felperesnek. Ennek megfelelően a 2005. évre vonatkozó kifizetési kérelemnek helyt adó határozatát is módosította és nagyobb összegű támogatás kifizetését rendelte el.
- [2] Az elsőfokú hatóság 2008. október 14-én helyszíni ellenőrzést végzett, mely megállapította, hogy a felperes az E. 53A2 és A3 erdőrészekre az elegy fajok esetében nem igazolt származási szaporító anyagot használt fel, az E. A1 erdőrészen a telepítés a magas vízállás miatt sikertelen. A helyszíni ellenőrzési jegyzőkönyv a tűzvédelmi pászta vonatkozásában is tartalmazott ápolást illető negatív tartalmú megállapításokat. Erre figyelemmel az elsőfokú hatóság a felperes 2008. május 23-án benyújtott kifizetési kérelmét elutasította és az E. 53A1 erdőrészlet támogatási jogosultságát a felperes kérelmére megszüntette. A felperes fellebbezése folytán az alperes az elsőfokú határozatot megsemmisítette és az elsőfokú hatóság új eljárás lefolytatására utasította.
- [3] A megismételt eljárásban az elsőfokú hatóság a 2013. június 19-én meghozott 1553777207 számú határozatával a felperes kifizetési kérelmének részben helyt adott, a 2008-2012 évekre alapszintű jövedelempótló támogatást állapított meg, a felperes ápolási támogatásra való jogosultságát azonban megvonta. Rendelkezett továbbá a 2013-2024 években igényelhető támogatási összegről is.
- [4] Az alperes a 2015. november 18-án kelt MVHF/140-2/2015. számú határozatával az elsőfokú hatóság határozatát helybenhagyta. A határozat indokolása szerint a benyújtott munkáltatói igazolás alapján a mezőgazdasági tevékenységre fordított 50%-os időfelhasználás nem teljesült, ezért felperes csak alapszintű jövedelempótló támogatásra jogosult a Jogcímrendelet módosult 2. § a) pontja és 13. §-a alapján. Az ápolási támogatás körében osztotta az alperes az elsőfokú hatóság álláspontját, mely szerint a Jogcímrendelet 2. § c) pontja szerinti ápolás fogalmába beletartozik a tűzvédelmi pászta szántása is többek között, ezért a felperesnek a tűzvédelmi pászta elhanyagolása miatt nem jár ápolási támogatás a Jogcímrendelet 10. § (3) bekezdés b) pontja, (4) bekezdése és a 16. § (2), (3) bekezdései alapján. A felperes ugyanis a jegyzőkönyv tanúsága szerint a 4. évben nem végezte el szakszerűen az erdőtelepítési tervben írt kötelező ápolási munkálatokat, annak ellenére, hogy az erdőtelepítési terv a 2-6. évekre vonatkozó munkálatok mellett még a 6. év utáni időszakra is előírt a felperes számára ápolási feladatokat. Az ápolások elvégzésére már a 2006. évre kiállított

E-lap is felhívta a felperes figyelmét, melynek akkor feltehetően eleget tett, mert a 2007. évi E-lapokon ezzel kapcsolatosan nem olvasható megjegyzés, valamint a Jogcímrendelet 21. § (1) bekezdése szerinti szankciót sem alkalmazta a hatóság, hanem a felperes kérelmének helyt adva az ápolási támogatást kifizette. A 2008. évi ellenőrzés alkalmával derült fény arra, hogy a felperes az ápolást az ezt követő években ismételtelen nem végezte el szakszerűen.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [5] A felperes az alperes jogerős határozatának bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte. Keresetében a határozatot a jövedelempótló támogatásra vonatkozó jogosultság és az ápolási támogatás vonatkozásában tartotta jogszabálysértőnek. Azzal érvelt, hogy az eljárás elhúzódása, mely terhére nem róható vezetett az emelt szintű jövedelempótló támogatás elvesztéséhez azáltal, hogy, mivel időközben a jogalkotó módosította a Jogcímrendelet 2. § a) pontjában meghatározott gazdálkodói minősítés igazolására és ellenőrzésére vonatkozó szempontokat.
- [6] Az ápolási támogatás megvonását arra hivatkozással sérelmezte, hogy az alperes a tényállást ezzel kapcsolatban iratellenesen állapította meg. Állítása szerint valamennyi ápolási kötelezettségét folyamatosan elvégezte, a 2008. évi ellenőrzésről készült „leíró lap” a 2006. évi ápolási hiányosság megjegyzést tartalmazza, 2008. évre vonatkozóan ilyen megjegyzés nincs. A határozatnak az erre vonatkozó tényállításai nem fedik a valóságot.
- [7] A fentiek alapján a felperes kérte az alperes határozatának az elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését.

Az elsőfokú ítélet

- [8] A Szolnoki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az 5.K.27.117/2016/13. számú ítéletében a felperes keresetét elutasította.
- [9] Az emelt szintű jövedelempótló támogatás kapcsán a bíróság úgy foglalt állást, hogy a módosult rendelkezés alkalmazhatóságát a 18/2013. (III. 21.) VM rendelet a Jogcímrendeletbe újonnan beiktatott 26/B. §-ában a folyamatban lévő eljárásokra is kiterjesztette, ezért annak alkalmazása az alperesi határozat jogszabálysértő jellegét nem alapozhatja meg. Ha az eljárási határidő elhúzódása következtében a felperest bármilyen hátrány érte, ezzel kapcsolatos kártérítési igényt általános hatáskörű bíróság előtt érvényesíthet, mivel jelen eljárásban ez nem volt vizsgálható.
- [10] Az ápolási támogatás megvonása körében alaptalannak minősítette a felperes azon állítását, hogy helyszíni ellenőrzést nem végeztek és a hatóság adminisztratív ellenőrzés keretében, a leíró lapok alapján tett megállapításokat. Rámutatott a bíróság, hogy a helyszíni ellenőrzés tényét a közokiratba foglalt helyszíni ellenőrzési jegyzőkönyvön felül a tanúvallomások és az alperes által becsatolt fényképfelvételek is bizonyítják. Hangsúlyozta a bíróság, hogy a 2008. évi ellenőrzési jegyzőkönyvek jelen idejű megállapításokat rögzítettek, az ellenőrök a helyszínen képfelvételeket készítettek és méréseket végeztek, ezért megalapozatlan az a felperesi hivatkozása, hogy az ellenőrzési jegyzőkönyv csak a 2016. év ápolási hiányosságait tartalmazza. A felperes a közokirattal szemben nem tudta bizonyítani, hogy az abban foglaltak a valóságnak nem felelnek meg. A bizonyítás keretében meghallgatott G.I. tanúvallomása a felperes által előadottakat részben

alátámasztotta ugyan, de a bíróság álláspontja szerint ez nem elégséges önmagában a közokirathoz fűződő vélelem megdöntésére. A felperes e körben további bizonyítást nem ajánlott fel és felhívás ellenére sem indítványozta S. F. tanúkenti meghallgatását, a tanú címét nem jelentette be. A bíróság hangsúlyozta, hogy a felperes a részére is kézbesített helyszíni ellenőrzési jegyzőkönyvre észrevételt nem tett, annak tartalmát az eljárásban nem kifogásolta, ezért az alperes döntését jogszerűen alapította a 2008-as helyszíni ellenőrzési jegyzőkönyv megállapításaira.

A bíróság nem vizsgálta, hogy az erdészeti hatóság ellenőrei az alperes elsőfokú hatósága nevében milyen jogviszony alapján jártak el arra hivatkozással, hogy ez meghaladta volna a jelen eljárás kereteit. A helyszíni ellenőrzés a felperes előzetes értesítése nélkül is jogszerűen lefolytatható volt a mezőgazdasági agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Eljárási tv.) 50. § (1) bekezdése alapján.

[11] A bíróság a felperes elévülési időre vonatkozó kifogásának sem adott helyt az Eljárási tv. 64. § (1) bekezdésére hivatkozással.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[12] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben elsődlegesen az ítélet megváltoztatását és az alperes határozatának hatályon kívül helyezését kérte az elsőfokú határozatra is kiterjedően és az elsőfokú hatóság új eljárásra kötelezését. Másodlagosan kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és az eljárási bíróság új eljárás lefolytatására utasítását.

[13] A felülvizsgálati kérelmét kizárólag az ápolási kötelezettség megsértése miatt előterjesztett keresete vonatkozásában terjesztette elő. Álláspontja szerint a bíróság eljárása során megsértette a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 167. § (6) bekezdését, 195. § (1) bekezdését, 206. § (1) bekezdését és a 221. § (1) bekezdését.

[14] Előadta, hogy a bíróság a bizonyítékok köréből indokolás nélkül rekesztette ki az erdészeti hatóság által kiállított közokiratokat (E-lapokat), melyekben az erdészeti hatóság nem állapított meg hiányosságot. Ha a tűzpászta létesítése, vagy az ápolási kötelezettség nem teljesült volna, úgy erdővédelmi bírság kiszabására került volna sor vele szemben. A felperes kiemelte, hogy az erdészeti hatóság az ápolási munkák elvégzését évente ellenőrzi, ezért az ápolási kötelezettség elmulasztását az E-lapoknak is tartalmaznia kellene. Álláspontja szerint az ápolás elmulasztását az alperes által csatolt fényképfelvételek (és G. I. perbeli tanúvallomása) sem támasztották alá.

[15] A bíróság nem adta indokát ítéletében, hogy az ápolás kérdésében ténybelileg alátámasztó tanúvallomás ellenére miért csak S. F. vallomása lett volna az ellenőrző jegyzőkönyv bizonyító erejét lerontó bizonyíték. A felperes hivatkozása szerint a bíróságnak S. F. tanú idézhető címének bejelentésére az alperest kellett volna kötelezni, mivel a hatóság érdekkörében eljáró személy volt. A bíróság ez irányú kérelmének nem adott helyt.

[16] A felperes álláspontja szerint a rendelkezésre álló adatok alapján kétséget kizáróan megállapítható, hogy ápolási kötelezettségének eleget tett, mellyel szemben egyetlen bizonyíték az elsőfokú eljárásban felvett ellenőrzési jegyzőkönyv, melynek ténymegállapításait a tűzpászta vonatkozásában az alperes és az elsőfokú hatóság sem tartotta fenn a megismételt eljárásban.

[17] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet az ügyben nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

[18] A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem megalapozott.

[19] A felülvizsgálati eljárás tárgyát kizárólag a jogerős ítéletnek a felülvizsgálati kérelemmel támadott része képezte, ezért a Kúriának a felülvizsgálati kérelem elbírálása során csak az ápolási támogatás kapcsán kellett vizsgálnia, hogy a jogerős ítélet megfelel-e a Pp. felhívott rendelkezéseinek. Az ítéletnek a jövedelempótló támogatás mértékére vonatkozó megállapítását jelen döntés nem érinti.

[20] A felperes kereseti kérelme alapján az eljáró bíróság arra nézve folytatott le bizonyítást, hogy az alperesi hatóság 2008. évre vonatkozóan jogszerűen állapította-e meg az ápolási kötelezettség megszegését a felperes terhére a helyszíni ellenőrzési jegyzőkönyv megállapításaira alapítottnan. A felperes keresetében a helyszíni ellenőrzés lefolytatásának tényét is vitatta arra hivatkozással, hogy az erdészeti hatóság ellenőrei mindössze adminisztratív ellenőrzés keretében állították ki az ellenőrzési jegyzőkönyvet és abban az E-lapok alapján tettek megállapításokat. A bíróság e kereseti tényállítás vizsgálatára a felperesnek a Pp. 164. § (1) bekezdése alapján előterjesztett indítványára tanúként idézte meg az ellenőrzési jegyzőkönyvben ellenőrzést végző személyként feltüntetett S. F-t, Sz. M-t és G. I-t. A bíróság a tárgyaláson megjelent G. I. és Sz. M. tanúkat elsődlegesen arra vonatkozóan hallgatta meg, hogy a 2008. évi közokiratba foglalt ellenőrzési jegyzőkönyvek milyen típusú ellenőrzés megállapításait tartalmazzák.

[21] Az egybehangzó tanúvallomások alapján megdőlt az a felperesi tényállítás, hogy az ellenőrök csupán adminisztratív ellenőrzés keretében jártak el, amit az ellenőrzési jegyzőkönyv mellékletét képező perben csatolt fényképfelvételek és a helyszínen elvégzett mérések GPS koordinátáit rögzítő lista is megerősítettek. Az elsőfokú bíróság a bizonyítékok Pp. 206. § (1) bekezdése alapján elvégzett mérlegelése során a 2008. évi ellenőrzési jegyzőkönyv és E-lapok tartalmával való egybevetése alapján állapította meg, hogy azok nem mutatnak tartalmi egyezőséget. A jegyzőkönyvben jelen idejű megállapítások szerepelnek, míg az E-lapok megjegyzésként a 2006. év ápolási hiányosságait tartalmazzák. Erre figyelemmel nem megalapozott a felülvizsgálati kérelem azon hivatkozása, hogy az elsőfokú bíróság indokolás nélkül rekesztette ki az erdészeti hatóság ügykörén belül, a megszabott alakban kiállított közokiratoknak minősülő E-lapokat a bizonyítékok köréből.

[22] A Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet indokolása az alperes határozatában foglaltakkal egyezően rögzítette, hogy az ápolási kötelezettség elmulasztása a tűzvédelmi pászta elhanyagolásával valósult meg, ennél fogva a felülvizsgálati kérelemnek az ítéleti tényállás iratellenességre történő hivatkozása nem foghat helyt. Azt az alperes is elismerte, hogy a tűzpásztát a felperes 2005. évben kialakította, a felperes ápolási támogatásra való jogosultságát a tűzpászta Jogcímrendelet 2. § a) pontja szerinti ápolás körébe tartozó munkálatok (szántás, tisztán tartás) 2006. évet követő elmulasztása miatt vonta meg.

[23] A helyszíni ellenőrzés során készült fényképfelvételeken látható terület megfelel az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény (a továbbiakban: Erdőtv.) 5. § 22. pontjában meghatározott tűzpásztának, azaz az erdők tűz elleni védelmét szolgáló,

mesterségesen kialakított fátlan területnek. A felvételekből továbbá az is megállapítható, hogy a felperes a területet gyomos állapotban tartotta, azon szántás nyomai nem láthatóak. Az ellenőrzési jegyzőkönyv a felvételekkel összhangban rögzítette, hogy a tűzpázták tisztán tartása nem megfelelő.

- [24] A Jogcímrendelet 10. § (2) bekezdése alapján az erdő telepítését, ápolását az erdőtelepítési technológia részeként az erdőtelepítési tervben kötelezően elvégzendő feladatként kell előírni. Az erdőtelepítés ápolása elfogadhatóságának egyik szakmai feltétele a 10. § (3) bekezdés b) pontja alapján az erdősítési tervben szereplő ápolások elvégzése, a csemeték fejlődésének biztosítása. A (3) bekezdés szerinti szakmai feltételek teljesülését a (4) bekezdésben foglaltak szerint az erdészeti hatóság a műszaki átvétel során helyszíni ellenőrzéssel bírálja el, és erről erdőrésztelenként igazolást állít ki. Az igazolás megléte a támogatás kifizetésének feltétele. E rendelet alkalmazásában a 2. § g) pontja alapján műszaki átvétel: az Erdőrendezési szabályzatról szóló 88/2000. (XI. 10.) FVM rendelet 62. § szerinti eljárás, melynek (1) bekezdése alapján az erdősítések műszaki átvételét az erdészeti hatóság július 15. és október 15. közötti időszakban végzi. A műszaki átvétel adatainak, főbb megállapításainak rögzítésére az „erdősítések műszaki átvételi jegyzőkönyve” (a továbbiakban: E-lap) szolgál. Az erdősítések műszaki átvétele során az erdősítés célállományát, fafajainak elegyarányát, az eredményesen erdősült terület nagyságát és a károsítások mértékét tíz százalékos pontossággal kell az E-lapon feltüntetni.
- [25] A 2008. évi ellenőrzést S. F. vezetőellenőr végezte, akinek tanúkénti meghallgatását a bíróság a felperes kérelmére azért nem tudta foganatosítani, mert a tanú a korábbi munkahelye címéről nem volt idézhető. A felperes ezt követően a 2017. január 23-án megtartott tárgyaláson vállalta, hogy a tanú idézhető címét bejelenti. A bíróság ezen eljárási cselekmény teljesítésére - a tanú meghallgatására vonatkozó indítvány fenntartása esetén - a tárgyalás elhalasztása mellett 15 napos határidőt biztosított a felperes részére. A felperes a 2017. február 1-jén benyújtott előkészítő iratában S.F. tanúkénti meghallgatására vonatkozó indítványa fenntartásáról nem nyilatkozott és idézhető címét sem jelentette be. Beadványában nem jelezte, hogy a tanú lakcímének felkutatására tett kísérlete eredménytelen volt, ezért a Pp. 167. § (6) bekezdése alapján az alperes kötelezését kéri S. F. tanú idézhető címének bejelentésére. A felülvizsgálati kérelemben foglalt azon felperesi állítás, hogy a bíróság ez irányú kérelmének nem adott helyt, ugyancsak iratellenes.
- [26] A Pp. 167. § (6) bekezdése értelmében a bíróság a bizonyító fél kérelmére az ellenfelet is kötelezheti a tanú nevének és idézhető címének bejelentésére, ha a bizonyító fél valószínűsíti, hogy az általa nem ismert tanút a fél ismeri vagy ismernie kell. Ez összhangban áll a Pp. 164. § (2) bekezdésében foglalt azon előírással, mely szerint a bíróság bizonyítást hivatalból akkor rendelhet el, ha azt törvény megengedi. A felperes, mivel a perben nem kérte az alperes kötelezését S. F. idézhető címének bejelentésére, ezért az elsőfokú bíróság a Pp. 167. § (6) bekezdését nem sértette. Mindez azzal a jogkövetkezménnyel járt, hogy a felperes a Pp. 195. § (1) bekezdése alapján közokiratnak minősülő helyszíni ellenőrzési jegyzőkönyvben rögzített megállapítások valóságtartalmát nem tudta megdönteni.
- [27] A bizonyítás keretében meghallgatott egyik tanú, a jegyzőkönyvet aláíró G. I. elismerte, hogy az ellenőrzés helyszínén jelen volt, de nem társellenőri minőségben. Az általa lefolytatott korábbi ellenőrzések során tapasztaltak alapján nyilatkozott úgy, hogy 2005. vagy 2006-ban észlelték a felperes területein az ápolási kötelezettség elmulasztását. A tanúvallomás értékelése során okszerűn jutott az elsőfokú bíróság arra a következtetésre, hogy ez önmagában nem elégséges a közokirathoz fűződő vélelem megdöntésére, ahogyan a társellenőr, Sz. M. tanú ápolási kötelezettség elmulasztása

kapcsán feltett kérdésre adott válaszában („nem emlékszem ilyesmire”) sem lehet a bizonyítékok mérlegelésére érdemi kihatása.

[28] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a helyszíni ellenőrzéssel megbízott vezető ellenőr tanúkénti meghallgatása során nyílt volna lehetőség a jegyzőkönyvi megállapítások, az E-lapok és a tanúvallomások összességében való értékelésére és annak megállapítására, hogy a felperes kötelezettségének az erdősítési tervben foglaltak szerint az első kivételt követő években is eleget tett. A Pp. 3. § (3) bekezdése alapján a felperes volt köteles ezen tényállítására vonatkozó bizonyítékait rendelkezésre bocsátani és bizonyítási indítványait előterjeszteni, melynek a már kifejtettek szerint teljes körűen nem tett eleget, ezért a nem bizonyított tényeket az érdemi döntés meghozatala során az ő terhére kellett értékelni. Az elsőfokú bíróság az ítélet indokolásában ennek megfelelően vonta le a bizonyítási eljárás eredményének jogkövetkezményeit.

[29] A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Pp. 275. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a rendelkezésre álló iratok alapján dönt, mely eljárásban - annak rendkívüli jogorvoslati jellege miatt - nincs helye sem bizonyítás felvételének, sem bizonyítékok ismételt egybevetésének, felülmérlegelésének (BH 2012.179., BH2002.29.). A Kúria kivételesen élhet a felülmérlegelés lehetőségével, ha kirívóan okszerűtlen, vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelés következtében születik jogszabálysértő határozat. Nyilvánvaló okszerűtlen következtetésnek az minősíthető, amikor a bizonyítékokból csak egyfajta, a felülvizsgálattal támadott ítélettől eltérő következtetésre lehet jutni (BH 2013.119.).

[30] Jelen ügyben a Kúria a fentiek alapján nem látott lehetőséget a jogerős ítélettől eltérő következtetések levonására, különös figyelemmel arra, hogy a közigazgatási határozat jogszerűségének felülvizsgálata során az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése körében nem hagyhatta figyelmen kívül a felperesnek a hatósági eljárásban tanúsított magatartását és nyilatkozatait. A felperesnek törvényben biztosított joga volt a 2008. évi helyszíni ellenőrzési jegyzőkönyvben foglalt megállapítások megismerése és az észrevételezés során a megállapítások valóságtartalmának vitatása. A felperes ezzel a lehetőséggel az elsőfokú eljárásban nem élt, holott már az eljárás ezen szakaszában kérhette volna az ellenőrzési jegyzőkönyv és az E-lapok tartalmának együttes vizsgálatát és az esetlegesen fennálló ellentmondások tisztázását az Eljárási tv. 52. § (8) bekezdése alapján kiegészítő jegyzőkönyv felvételével.

[31] Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért a Pp. 274. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[32] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[33] Az alperesnél a felülvizsgálati eljárásban perköltség nem merült fel, ezért annak tárgyában a Kúria nem rendelkezett.

[34] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (1) bekezdés d) pontja és 50. § (1) bekezdése szerinti le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint

alkalmazandó 75. § (1) bekezdése és a költségmentesség alkalmazásáról a bírósági eljárásban szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a pervesztes felperes viseli.

[35] A további felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 271. § (1) bekezdés e) pontja zárja ki.

Budapest, 2018. április 17.

Dr. Kalas Tibor s. k. a tanács elnöke, Dr. Dobó Viola s. k. előadó bíró, Dr. Horváth Tamás s. k. bíró